

SPECIAL EDITION!

No 27

JULY 2011.

Third BCS Summer School

Lingvisti.ba

A magazine for linguists, interpreters, language enthusiasts and everyone else who considers language their basic means of communication!

Issued by: Udruženje za jezik i kulturu Lingvisti (Association for Language and Culture Linguists),
Alojza Benca 1, 71000 Sarajevo, **web:** www.lingvisti.ba,
e-mail: jezicki.centar@lingvisti.ba, **telephone:** +387 33 645 343

Executive director: Sandra Zlotrg
Editorial staff: Aida Spahić, Anel Hrnjić, Bjanka Osmanović, Dario Borčak, Dženita Karić,
Merima Dervišić, Sabina Bečić, Sandra Zlotrg, Semir Mehadžić
Design: Zlatan Hrnčić

intro

Special edition! The Third BCS Summer School

Under the motto „Let's sing our own praises“ we present to you the students of our this year's summer school. Since there were forty-three students and since we worked in two shifts, unfortunately we do not have a joint photograph ☹.

However, to witness the success we have forty passed exams and issued certificates, positive evaluation sheets and promises of (almost) everyone to come back again.

Sebastien, Emilio and Judith confirm the fact that our students do come back. Sebastien completed this summer school with flying colours. You can read his work on genetically modified food, Montenegrins and multiculturalism at the end.

You can see all the things we did in the photos and the comments, and the things we studied in the homeworks.

Once again, success is mirrored also in the fact that at the opening of the Summer School, some students introduced themselves in English, some in our language, and at the closing each and every one of them, from A1 to C1 level, said a couple of words about what they studied, and they did so in Bosnian/Croatian/Serbian. There is no one prouder than us.

Sandra Zlotrg
mjeseceva@gmail.com

Briefly about us

The Association for Language and Culture Linguists is a non-governmental organisation which gathers young professionals, language graduates from Sarajevo University and other universities. Our activities include working on the promotion of teaching and learning foreign languages, organising language courses, translating and raising awareness of the people about the need to know foreign languages.

www.lingvisti.ba

NEWSLETTER

Welcome to Sarajevo and to Linguists

Every summer in July, Association Linguists is organizing summer school of BCS language in Sarajevo. During the day students attend classes and in the evenings they can choose to spend time at our workshops or explore Sarajevo and festivals: Bašćaršijske noći and Sarajevo Film Festival.

Description of the school

The summer school consists of an intensive two-week (10 working days) programme. Classes start at 09:00 in the morning, last for four school periods (45 minutes each) with a thirty-minute break between the second and third period. This year we had two shifts with the second shift starting at 13:00.

Out of the total of forty classes, twenty classes are intended for studying grammar and twenty for reading texts and conversation. The books are adjusted to particular levels and the texts correspond to the needs of everyday language comprehension. Every group has two different teachers with different approaches to teaching.

Levels are divided according to the Common European Framework for Languages (A1 - C2). The applicants will do a placement test before the school starts according to which they will be placed in groups.

On the last day students have classes in the form of an exam: written and oral. Upon the successful completion of the test, they are issued a certificate confirming the level of their knowledge of BCS.

Who can apply?

The only requirement for applying for our school is that you are 15 or more years old.

Our students are Bosnian citizens who are currently living abroad, descendants of those who emigrated from B&H; foreign citizens living in Sarajevo and B&H who do not have time to attend courses during the year; students of B/C/S outside of B&H; and everyone who has the desire to learn the languages and the cultures of B&H.

Free time and cultural programme

In the afternoons, students are free to visit the premises of the Association, socialise with other students, do their homework, have coffee and practice their language skills.

Important aspect of learning languages is learning the culture, which we do both theoretically in the classes and practically - at the workshops of Cyrillic script, making a pie, literature, folklore dancing workshop as well as visiting museums, seeing one regional film at the film festival, and visiting Mostar and Počitelj.

The idea is to discuss the richness of culture but also the diversity of Bosnia and Herzegovina.

Cultural program and excursions are included in the price.

Application

Accommodation is not included in the price of the school but we can help our students find suitable accommodation.

For information on price and application process, please visit <http://www.lingvisti.ba/our-work/bcs-summer-school> or contact us by e-mail jezicki.centar@lingvisti.ba

So far we have had three successful editions of the BCS Summer School and we are looking forward to organising another one in the summer of 2012!

Enjoy reading about our Third Summer School of the BCS Language in Sarajevo!

Lingo – info

- July, 18th, 10:00 – **Opening ceremony.** Coffee was served to welcome the students. After Sandra's introduction about the Association and the people working on the preparatory activities for the school, Sabina presented the challenges of the school itself – how the students were divided into groups and how we would work. Announcing that the closing ceremony would be a presentation of everything that had been done during the school, Merima briefly presented the additional activities: the tour of the Sevdah Art House Museum, a film screening at the Sarajevo Film Festival, workshops in literature, folklore dancing, cooking and the Cyrillic script, as well as the trip to Mostar and Pocitelj. Then the teachers Nihada and Jakov introduced themselves. Finally, all the students got canvas bags (the learning materials included) with the logo of the Association to carry it around the city and

thus promote us, and in return, they had to introduce themselves. They told us how and why they came to the Summer School. We single out two students and their reasons for studying BCS. Pearly said that she wanted to know what the in-laws are talking about when she comes to visit them in BiH, and for Emilio it is not interesting to learn some major languages like Russian, but to learn BCS!

- July, 18-29, from 09:00 to 10:30 and from 11:00 to 12:30 – classes for the first shift. One A2 level group was having classes with Sandra and Jakov, the other A2 group was having classes with Jakov and Sabina. The B1 level group was having classes with Sabina and Sandra. And thus every day of that week. In the photograph you can see Maria, Francesco and Sebastien from B1 level group looking for examples of imperative in the newspaper.

- July, 18-29, from 13:00 to 14:30 and from 15:00 to 16:30 – classes for the second shift. A1 level group was having classes with Jakov and Sabina, B2 level group studied with Nihada and Jakov, and C1 level worked with Sabina and Nihada. And thus every day of that week.

The following week, the shifts shifted. In the photograph, you can see Jakov assigning Lisa, Antje and the rest of the class the task to come up with the meaning of 'ko umije njemu dvije'.

- **half an hour break every day.** Time for coffee, breakfast/lunch. Don't be fooled by the photograph, not a lot of studying was done during the break. We talked about everything.

- **July, 19 – Folklore dancing.** Senada and Džemal showed some basic steps to the interested students, and the students from the Fatima Gunić Elementary School showed them the traditional dresses and what it all looks like. As you can see, they all danced together. Here is one anonymous comment from our evaluation sheets: “5 – fantastic, the host put in a lot of effort with the explanation and presentation of the dresses, the tradition of folklore dancing, and it was more than we had expected.”

- July, 20 – Sevdah Art House. After a short tour of the museum with Sabina, it was time for coffee (again), but this time we took a look into the cups. You can read more about this visit later.

АХМЕТ	АХМЕТ
ЈУЏЕТУРК	ЈУЏЕТУРК
(ЈУСЕТУРК)	

Моја жена седи у кухинји и увлачи у иглу.
 Онда бира дугме ~~црвено~~ за своју блузу. Блуза је бела. И конач је бео. Само је дугме црвено. Моја жена пришива црвено дугме на белу блузу. Мало после, она ставља ~~у~~ блузу на даску за пеглање. Видим да је свако дугме боје. Када обуке блузу, моја жена изгледа као бели облак иза шарене дуге.

- July, 21 and 22 – Cyrillic Script. Basic knowledge of the Cyrillic script with Jakov means that you will learn the basics in calligraphy. Homework: copy a text from the Reader in Cyrillic. Ahmed chose a small story by David Albahari.

- **July, 23 – Mostar and Pocitelj.** This year we approached the Bridge from the other side and heard another story from our guide Amela. We saw some of the oldest mosques in Mostar, the Turkish bath and we saw a tombstone with the engravings on the street side so that passers-by can see it. After a rainy lunch and coffee with sunshine, having seen several divers off the Bridge and Emilio taking a dip in the cold Neretva River, we went a step further; we visited the beautiful city of Počitelj. The weather was on our side. It was pouring rain only on our way back.

No
Photo
Available

- **July, 25 and 26 – Literature.** We were not really in the mood for literature and acting. What a pity. Nihada's idea was to choose a fairy tale and turn it into a script. Then act it out. But we did not. However, Antje and Nihada had a fun time while reading poems by Mile Stojić, Marko Vešović and others.

- **July, 26 and 27 – Cooking.** Sabina says she taught them how to make potato pie. Look at the photograph and you be the judge of what Christine and Milan actually made...

- **July, 26, 27 and 28 – Film screening.** Different screenings, but we all watched films from the region. Some watched *The Enemy* (a tense one, they say), others *Belvedere* (a very good film, “but nightmare afterwards”), and the rest watched the film *Motel Nana* (with a mediocre C in our evaluation sheets).

- **July, 29. – Closing Ceremony.** Traditional Bosnian cakes: tulumba, hurmašica, ružica and, it's understood, coffee. This time it's saying goodbye coffee. A word or two for goodbye, and a promise to see each other again.

The opening and the city tour

Sightseeing

The Third BCS Summer School started on July, 18 at 10:00 with the opening ceremony in the premises of the Cengic Vila Youth House. After the introductions, first coffee, distribution of the learning materials and a short break; all the students were invited for a guided tour of Sarajevo with Dino Lemeš.

The tour started from Sebilj in Bascarsija where the students found out some basic information on the foundation of the city, the spread and size of the merchant district. The tour was then continued in Morica han. We found out that the merchants did not have to pay for these inns. All the costs were paid by the cities to which the merchants were

travelling, in order to ensure the transport of goods. In front of Gazi Husrev-bey's school we were told that education was very important. One of the first libraries which was free for everyone regardless of their sex, religious or ethnic affiliation, social status or other characteristics was opened here.

We used the shade in front of Husrev-bey's mosque to get to know the historical development of the city. We heard interesting stories about the clock tower and headed towards buildings which testify the multicultural and multireligious aspects of this city. In the shade of the Sarajevo synagogue we heard about the arrival of Jews in this area. In front of the Cathedral, under the scorching July sun we heard everything about the mixture of architectural styles, and then we walked to the Orthodox Cathedral.

The last stop on our tour was the place where Franz Ferdinand and his wife were assassinated. Students got the chance to hear details of that historical day which is considered to be the cause of World War I.

The end of the guided tour meant the beginning of two-week-long and hard work for our students.

Sabina Bečić
becic.sabina@gmail.com

slike: Silke Wittig

besides the classes

Sevdah Art House Visit

Already after the second day of classes, we had our first extracurricula activity – the Sevdah Art House Visit. Since this year we had the largest number of students, the visit was the most interesting. I say the largest number because there were thirty eight interested students for this activity, and the organisation of the event itself proved to be a small challenge due to smaller capacities and the shorter working hours of the museum.

A couple of days prior to the visit, I had talked with the staff of the museum several times, and since we are regular customers, our request seemed to be OK, even welcome. But with the Film Festival at the door, and more and more tourists in Sarajevo, for some reason, our hosts were not able to completely fulfil all our requests.

Fine about that. Let me describe the situation to you. I am late and mildly stressed that the museum staff and the people I talked to and arranged the conditions of the visit, did not manage to coordinate it all. All of a sudden “the working hours are till 18:00” and there is no one to welcome us there. I am thinking whether there is any point of taking a tour around the museum without anyone to bring it closer to us. I enter the museum, and I see a group of people in a circle, listening to someone. I think: “Ah, they’ve sent someone to explain it all.” When I see the friend, the colleague, the teacher, and what not, Sabina, perfectly calm and with all the self confidence in the world explaining the items in the museum to the students, as if it was her daily routine.

I laugh out loud and think: “So this is the Summer School everyone has been talking about for the past year!” Sabina explained a thing or two to me too and then we all sat in the courtyard and had Bosnian coffee and looked in each others cups. We found out a lot about each other, talked even more, and you can see what it looked like in the photographs. Olga and Angelika showed their imagination in telling the future, so we even made several videos. Needless to say that Sabina, the absolute star of the evening, manage to animate us all to talk foolish thigs and play guess games.

A little advice for next time, “I can see a trip” works with everyone!

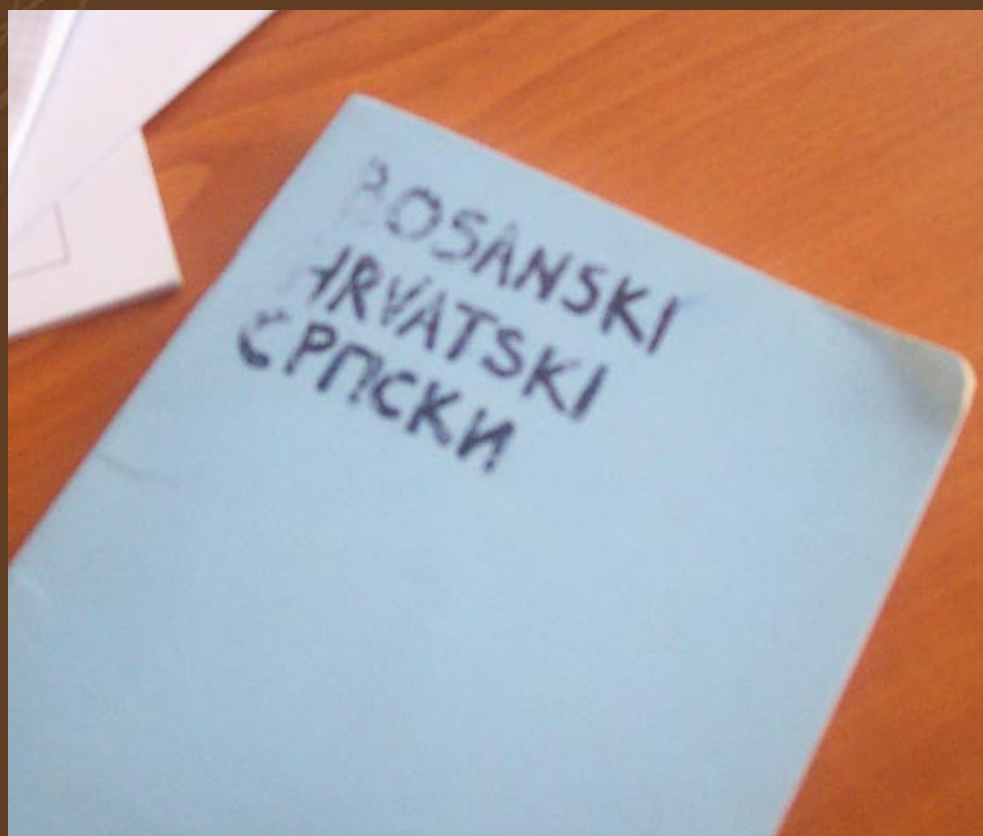
P.S.

The socialising was continued after we left the Art House, but that’s another story!

Merima Dervišić
merima.dervisic@gmail.com

Grammar - argh

Once again, we are talking about the eternal questions regarding the studying of BCSXYZ languages.

Firstly, who needs to study grammar, anyways?

To be honest, you cannot absorb everything from the workbook in just two weeks. Our idea is too ambitious: a new topic every day. On the first day we deal with some catches regarding cases – although everyone would like to exercise cases from the beginning: what they mean and when they are used. The second day is reserved for adjectives – a

relaxing day to describe and compare everything around us. There are some slight problems regarding certain changes in letters, but nothing terrible. The third day is the sum of all fears – the perfective and imperfective aspect of verbs. In essence, all we need is to logically understand the relation which exists between the idea that something is going on continuously and the idea that something either happens or does not happen at all. The only problem arises when the concept does not exist in the mother tongues of our students. Then I ask myself “*whom for?*”, when it is the same whether you say *Hoćeš li mi dodavati olovku?* (Will you be passing me the pen?), or *Hoćeš li mi dodati olovku?* (Will you pass me the pen?) – In any case it depends on the goodwill of your interlocutor whether you will get the pen. That is what matters, right?

Then follows the fun with pronouns, which you have to sit down and learn by heart. You also might follow Sabine’s example and write the declensions on the side, and then below every noun which needs to be exchanged with a pronoun determine the case and solve a mathematical–linguistical problem. Then again, are we going to speak or bombard each other with clitics?

Speaking of clitics. Deleting pronouns which function as subjects (especially when talking about oneself) is something not even the B2 students dare to do. They say that it is easier to say *"Mi smo slušali predavanje,"* than to be in the situation where they start the sentence with **Smo slušali* – which is not possible! Repeating 'I', 'I', 'I'. As long as it is grammatical, who cares if it is selfish?

Numbers. From the A1 to the C1 level, numbers are the most illogical grammatical ruse. Even when we learn that you say 'dva broja' 'dvije marke', who is going to remember that it is not the same for 'drugi broj'. How to count children and brothers ('djeca' and 'braća')? Let's stick to the basics. Also, a huge number of native speakers would say *"Puno ljudi su stajali u krugu"* and not *"Puno ljudi je stajalo u krugu,"* which is grammatically correct.

Once we reach the past and future tense, the conditionals, and sentences without subjects, the whole grammar turns impersonal; it turns into a maze for which we know there is some kind of logic and solution, but we left that solution on the pages of our notebooks. And, again, we will say: **"Imam fotografije, nisu mnogo."* **"Bili smo tri na izletu."* **"Idem kupim hljeb."*

Secondly, is this important, or is it important to know the answer to the question *"Šta ima?"*, to say *"nazdravlje"* when someone sneezes, or to know how to ask about a free seat on the bus. Being polite means blending in with the culture. Is it really important for us to know that it is rude to say *"Hoću vodu"* even when we get the accusative case right? These basic questions of etiquette and culture can be mastered relatively quickly and most of them can be found in *"Language for travellers"* pocket editions. There you can find phrases for asking for directions, ordering food, commenting on the weather... When it comes to your interlocutor's answer, I am not sure whether you will find the answer in the pocket edition.

All this brings us back to grammar and the idea of language as a tower we are building. In the beginning it is enough to say: *"Ja imam moja sestra i moj brat"*. Then we learn: *"Ja imam sestru i brata"*. Then we continue building the tower: *"Imam dvije sestre i šestoricu braće"*. And once we reach sentences like *"Brat mi je radio u toj fabrici"* or *"Rekla sam svojoj sestri šta da obuče"* – we can say that we, as teachers, have finished our job.

If we exclude the lovers of everything that's logical (maths and language going hand in hand here), I really do not understand who needs to study grammar. I admit I exaggerate when I say that language is completely logical and that laws apply at all times. But if you have really decided to learn this language and have true motivation, grammar is only a small part of the process: *"šta ima? - nema ništa."* does not have to be grammatically correct, but etiquette matters. Not to mention that we could learn language through reading about history, geography, politics, literature, all forms of art, graffities, and picture books... Reading someone's translation of Andrić or Krleža cannot be the same as reading the original, with all its synonyms and long sentences.

You need all the patience in this world in order to learn this triple language, and a lot of patience and good tactics to teach it. It is terrible at times, and it is a problem. Do we have to do it? Yes we do.

Can you do it? Why not? Read on.

Sandra Zlotrg
mjeseceva@gmail.com

grammar, conversation

The text has already been published on the lingvisti.ba blog, but we invite you to read it again due to its topic.

„Mogu li platiti?“ a foreigner, BCS beginner, attempts to speak to a waitress in a Sarajevo cafe. Obviously stressed out, the waitress replies, emphasizing: „I DO speak English, you know!“, and charges 10 KM for what the foreigner and his friends were drinking while doing their homework for the next day's classes of the intensive BCS course they were attending.

I'm in a car with one of my colleagues from work listening to a story she was telling. She had met a foreigner who needs to learn our language ASAP since they tend to have some misunderstandings now and then. My colleague tells me how she and her friends appreciate the girl's effort to speak Bosnian, but it's too much of a pain in the neck for them to speak Bosnian with her. As if the girl's got it easy with our cases, genders, pronouns, numbers and what not. Why should we bother helping her to learn our language?

The Association for Language and Culture *Linguists* is organizing the third edition of the Summer School of BCS with the aim of bringing our language and culture closer to foreigners, but also to make the native speakers of our language around the world see the importance of their native tongue. Thus all the participants come to our country, study our language, get to know our culture and very often, in the street, in a cafe, among people talk in English. It's not because of them, but because of us.

A Belgium guy, let's call him Sebastien, fell in love with Sarajevo. He often comes and visits his Bosnian friends. Once he was on a Bosnian, multicultural party, where everyone spoke English but where he spoke Bosnian from the moment he came in. He was sitting at a table with a Bosnian who was more than eager to show off his knowledge of English, and asked: „Kako se zove ovo?“ pointing at a bottle opener. „It's an opener!“ said the Bosnian, proud of his English. It is clear that a huge number of people here speak English and that it is not hard for foreigners to get round here, in any case, it is easier than in Hungary, where it would be hard to get instructions in English. But it is difficult for the people who really want to use their knowledge of Bosnian, even if it is only „Kako si?“ „Koliko košta?“ or „Ne treba vrećica“.

Somehow it seems to me that we always want to escape reality, even if it means that we'll speak a foreign language. It's as if we're eager to show the foreigners that we're not fat-witted, stupid Bosnians, cut off the rest of the world. We want to prove it to them how we study not only English in schools, but also German, French. Most of us speak Italian, and some have even managed to catch some Spanish from soap operas; in a couple of years, we'll be speaking Turkish as well. But what about the foreigners who want our language to be one of the other languages they already speak?

A friend of a friend is a proud Spaniard who always says „Gracias“ no matter what country he is in. His main assumption is that everyone will understand what he wants to say. Maybe we should insist more on our „izvolite“, „nema na čemu“ „Sve je deset maraka“, „to je vadičep“ when foreigners come to learn our language.

Sabina Bečić
becic.sabina@gmail.com

homework

ja se zovem, ti se zoveš

Here are some students from the Third BCS Summer School.

ja se zovem Emilijo. Dolazim iz Makaronezije
Po zanimanju, ja sam trener za dupine, ali
radim kao lingvist katkad.

*

Ja se zovem Емилијо. Долазим из Макаронеције
По занимању, ја сам тренер за дупине,
али радим као лингвист.

Emilio, A2

Christine ~~Damir~~ ~~Imamovic~~ TAD

Da vas upoznam ^{sa} mojom porodicom.
velika je ali moja djeca imaju
različite dede i bake; očev. Imam
dva sina i jednu kćerku. Prvi sin zove
se Karim. Ima četrnaest godina i voli više
crtati grafiti. Drugi dječak zove
Matthias i ima šest godina i kćerka se
 zove Lottai ima deset godina.

Christine, A2

Moja supruga se zove Vanja. Ona se rodila u Sarajevu. Ona je studentica antropologije na fakultetu u Manchesteru. Kad završi, ona želi postati režiserica. U biti, ona već ima kratak film na Sarajevu film festivalu.

Nir, A2

Nir

Jeanne, A2

Moj prijatelj se zove Loram (Lawrent)

On ima dvadeset tri godine kao i ja.
On je matematičar i sada piše disertaciju. Ja ne ~~mnogo~~ znam o matematiku ali ja veoma volim kada on mi priča razgovara o matematiki. On govori vrlo pdako i umijato. On često crta da pomogati mi kada ja ne razumem.
To je uvijek super i veselo. On je lep, dobar i velikodušan čovjek. Ja ga volim i željem imati djecu sa njim.
On također voli literaturu i učiti jesike. On odlično govori ruski.

Jeanne

Radim kad voliana tanica # u javnoj školi.
(javna = öffentliche)

Volim mnogo raditi u djecom, posebno u tinejdžerima.
(-nik. !!) (-on = Umwelts)

Kada ne radim volim putovati, čitati, ići na koncert i šetati.

Nevolim kupovati i mitim (!!)

Hijela bih biti pjevačica ili radnica u internacionalnoj organizaciji u kojoj bih mogla biti (talente hijela bih stvariti tačno bosanski!). (=Pisana)

Mi sam talantirana učiti jezik ... katalošt

Sabine, A2

Rođena sam sedamnaestog oktobra hiljadu devetsto sedamdeset devete godine u Singenu (Njemačkoj). Moj otac je iz Überlingena a moja majka je rođena iz Bijeljine. Imam jednog brata, koji se zove Armin. Armin ima 40 godina. On živi kao i ja u Neuhausenu (Švicarskoj). Osnovnu školu sam završila dvadeset petog jula hiljadu devetsto devedeset prve godine u ^{Singenu} Radebsettu (Njemačkoj) a srednju školu sam završila dvije hiljadite. Posle toga sam pet godina studirala. Od dvije hiljade i pete godine ja radim u školi i predajem matematiku, fiziku, hemiju, informatiku i biologiju.

W

Nadja, B2

savremeno doba

The modern day life and globalization are only one of the topics we talked about during Summer School. Here are some slogans for products, guess the products and have fun.

Rezervirajte već danas na internetu
i dočinite ovaj dana fascinacije
Ozren tom
(Putovanje u prošlost)

Franziska

Sprej u torbi i ne treba
ti voda
čist si i uredan i iduš
mauu mawirisan

JURKA BUNN

Životni horizonti sužavaju
se i šire prema tome
koliko ste hrabri. Mi vam
dajemo okvir u kojim
m ožete biti hrabri
koliko hoćete.

Natalia

Una 8.

Sto po sto priroda

Uživajte u jedinstvenoj aromi
sunce (pokloni vam) najbolje vitamine
vam pokloni

to lie or not to lie

Istina i laž

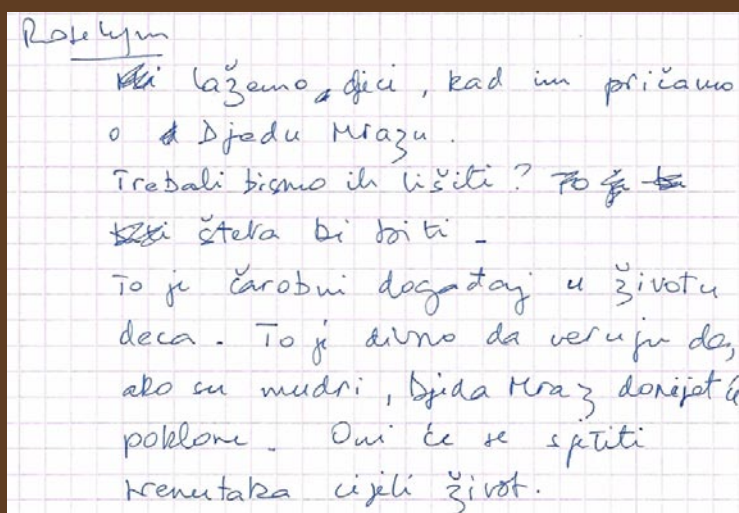
Obično je bolje da ne lažemo. Ali ponekad laži izgledaju vjerovatnije nego istina. Jedan put sam bila bolestna. Imala sam infekciju na očima. Zbog toga, nisam dugo mogla ni da čitam, ni da gledam televiziju, ni da vozim. Ništa nisam mogla uraditi. Na tom periodu sam planirala da pišem jedan izvještaj za fakulteta, a nisam mogla.

Kad sam bila bolje, išla sam kod profesora na svom kancelariju da kažem da nisam imala mogućnosti da završim text i rekla sam ga zašto.

On mi je gledao oči i rekao je, „Idete čuvajte oči!“ A vidio je da oči mi su bili na tom trenutku odlični. Bolje bi bilo da sam lagala, da sam možda rekla da mi je umrla nena ili da sam imala poplave kod kuće.

Ponekad istina izgleda kao nevjerovatna laž.

Sarah, B2

Roselyne, B2

Kada je lagati dobro

Ova je priča kad su moj roditelji lagali, i bilo je dobro da su lagali.

Jednog dana su roditelji rekli da ćemo jesti slijedećeg dana zec. Moji bratovi i ja smo protestirali, „kako surovo!“, smo mislili. Normalno smo jeli meso, ali jedan dragi zec... Nezamislivo! Roditelji su bili takođe ljuti jer nisu razumjeli šta je problem.

Slijedećeg dana je majka kuhala gulaš. Mi djeca smo gledala skeptično u lonac i pitali smo koje meso je u gulašu. Majka je rekla: „Teletina je i sada jedite!“ Vjerovali smo majci i zadovoljno smo jeli gulaš. Bilo je ukusno. Naravno meso u gulašu nije bilo teletina nego zec.

Danas mislim da ovaj laž je bio dobar jer nema razlika između jesti zec ili teletinu. Ja bih rekla isto.

Lisa, B2

BiH untouched nature

The students understood the beauty of BiH untouched nature and invented several advertising campaigns.

Da li vam je dosta brzog, malenog života, gradske vreve, saobraćaja, buke, interneta, mobilnih telefona, dosadnih i neprijatnih ljudi, loše hrane i zagađenja u gradu? Ako ste odgovorili sa „da“ više nego 3 puta, onda ste vjerovatno istrošeni i potrebna vam je pauza. Mi imamo rješenje vaših problema.

Dođite k nama u selo Lukomir u Bosni i Hercegovini. Mi vam nudimo:

- izvorni život u prirodi,
- domaću kuhinju,
- svjež vazduh
- i sve što vam treba za odmor.

Rezervirajte još danas na sajtu:
www.hocu-u-lukomir.ba

Franziska i Nina, C1

Ako odeš u Babiće možeš vidjeti najnovije originalno selo. Razlozi u korist ovog sela su najskuplje sobe bez najboljeg doručka, zdrava hrana od najjeftinijih namirnica blizu prirode i fabrike, ali zrak je sigurno čist, i ne košta ništa. Nema bicikla ali ima puno konja. Dođite u selo i uživajte ovaj prekrasni ruralni život.

Petar i Maria, B1

Dobrodošli u etno selo Majevisa – Priboj!

Hoćete li:

- da budete blizu prirode i životinja?
- da upoznate tradiciju i običaje na selu?
- da uživate i šetate i vozite bicikl u prekrasnoj okolini?
- da radite na farmi i naučite kako praviti sir, musti krave ili brinuti se o životinjama?
- da sebi približite seoski način života?
- da dišete čist zrak, jedete zdravu hranu i pijete izvorsku vodu?
- okupljate krdo ovaca?

Onda je Majevisa – Priboj, najbolje mjesto za vas.

Mija, Valentine i Melina, B1

BiH untouched nature

This is what they think about Sarajevo...

Antje
Sarajevo je grad mog srca.
Iako sam bila tu samo
nekoliko puta, osećam se
sasvim prekrasno i puno
života kad sam ovdje. Mislim
da je to zbog toga što Sarajevo
nije preveliko, a nije premalo.
Moguće je da upravo zna
Sarajevo, iako ima mnogo lica.
Čovjek u ovom gradu čuje
dugu istoriju Sarajeva, šetajući
ulicama; može čitati grad
kao tekst.

Antje, B2

Sarajevo se nalazi između brda, zato je
veoma zeleni grad. Veoma lijepo je kad
šetate ulicama na brdima. Ulice su
lijepne i vrlo široke. Nije samo lijepo
šetnja kroz interesantnih ulica, nego i
imate odlična pogleda na grad.
Tamo se ~~lako~~ lako izgubi, zato što
ulice su kao labirint. Ali to nije problem
jer onda se može uživati duže u
zanimljivom dio grad. Kad se stvarno hoćete
vratiti, samo idete na brda, onda se opet
možete nalaziti.

Lisa, B2

Sarajevo

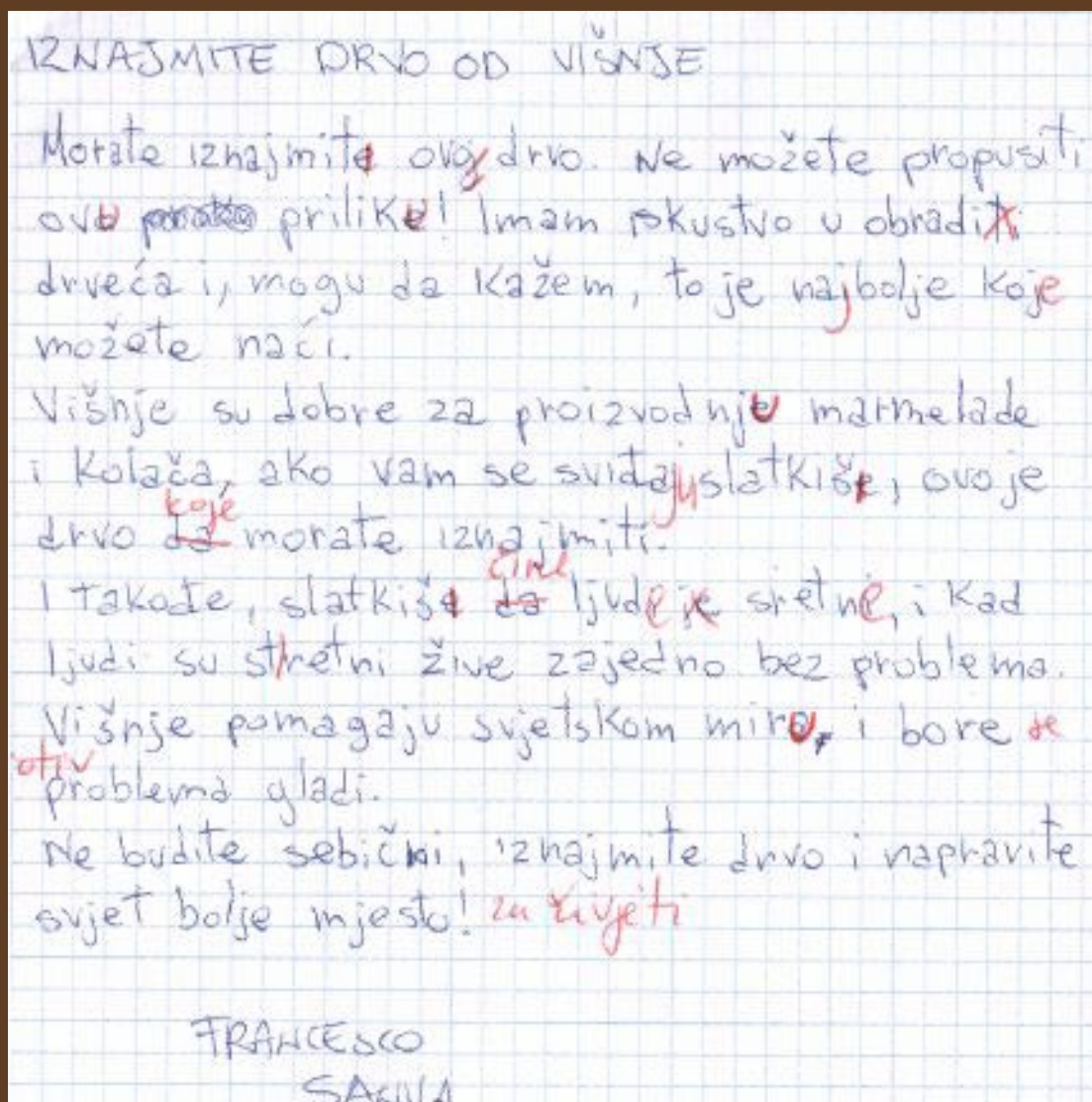
Kad sam došla u Sarajevo prvi put, bila sam poplašena što nisam znala Bosanski i grad i ljudi su bili veoma nepoznati. To je bilo 2007. Upoznala sam novu prijateljicu ovdje: Aiša, čija mama je iz Njemačke i tata iz Goražda, grad koji leži u istočnu Bosnu. Zajedno mi smo išle u planine, u Travnik i u Goražde. Aiša puno mi je pomagala preživjeti i uživati. Danas, ona živi u Frankfurtu i ja živim u Mostaru. Svaki put dolazim u Sarajevo, moram misliti o Aiši.

Sibylla, B2

modern times

Ever thought of renting a cherry tree? No? Francesco will convince you to do so.

BiH art

This painting by Mersad Berber inspired Joanna Karch (C1) to write the following story.

Dvije sestre

U jednom malom gradu živjele su dvije sestre. Imale su veliku kuću i prelijepu baštu. U ovoj bašti nalazile su se različite vrste cvijeća: crvene ruže, bijeli ljiljani, šareni tulipani, tratinčice i visibabe. Djevojke su imale sve osim zlatne orhideje. Zlatna orhideja je bila njihova najveća želja. Svaki dan, sjedeći u bašti, sestre su razmišljale kako mogu dobiti orhideju.

Jednog dana u njihovoj bašti pojavio se jedan čudan stranac. Mladi čovjek je na sebi imao staru odjeću koja je bila prljava od zemlje. U ruci je držao pletenu košaricu sa sjemenkama. Izgledao je kao pravi vrtlar.

- Dobra dan, lijepe djevojke! Da li ste vi one djevojke koje maštaju o neobičnom cvijeću?

- Da, gospodine, to smo mi. Zašto pitaš? – rekla je iznenađena jedna sestra.

- Imam nešto za vas – tiho je rekao muškarac. – Vidite li ovo? To je sjeme zlatne orhideje.

Sjeme je izgledalo kao zrno pijeska, bilo je vrlo malo, žuto i jako tvrdo.

Sestre su bile jako sretna! Njihov najveći san se mogao ostvariti.

- Šta moramo uraditi da bi sjeme bilo naše? Koliko košta – pitala je druga sestra.

- Ništa – rekao je vrtlar. –Ovo je za vas.

- Zašto tako? Cijeli život tražimo zlatnu orhideju i sada je možemo imati besplatno?

- Da, možete. – odgovorio je vrtlar. Ali morate znati da ova orhideja nije obično cvijeće. Kada raste u bašti ona oduzima svu sreću i osmijeh njezinog vlasnika. Sigurne ste da želite ovo lijepo cvijeće?

- Da, sigurne smo – povikale su sestre, uzele sjeme i brzo ga zakopale u centru bašte.

Orhideja je izrasla već narednog dana. Bila je prelijepo, veliko, zlatno cvijeće koje je mirisalo prekrasno, ali se sestre nisu mogle veseliti zbog toga. Svaki dan gledale su svoju veliku baštu i divnu orhideju ali bile su jako tužne.

Vrtlar je bio upravo – sestre se nisu mogle radovati iako se njihova najveća želja ispunila.

Joanna, C1

Bilješke

IZBORANO LICE ŽENE PRIČA
NIJEMU PRIČU O TEŠKOM ŽIVOTU,
RUKE NA KOJE JE RAD UTISKUO PEČAT,
DIŽU SE KA NEBU BEZGLASNO PITAJUĆI:
ZAR SMO MI NEŠTO KRIVI.
TUGA, BOL I PATNJA KOJE IZBIJAJU
SA OVIH SLIKA SU DODIRLJIVE I
GOTOVO ISPUNJAVAJU PROSTOR.
SLIKAR KISTOM RAFINIRANO A SNAŽNO
I IMPRESIVNO, BEZGLASNO VRIŠTI
ZA SVE ŽRTVE OVOGA SVIJETA

J. BUKH

Durđica, C1

reading

When it comes to literature, here are some of the favourite books of our students:

Brat spavanja

Moja najomiljenija knjiga je 'Brat spavanja' Roberta Šnajdera. Radi se o malom selu koje se nalazi na nekom brdu u austrijskim Alpama na kraju 18. vijeka.

U tom selu živi mladi čovjek koji se zove Petar. On je najbolji svirač orgulja, koji je ikada rođen. Ali cijeli svijet ne sazna nikad ništa o ovom odličnom sviraču, zato što nije nikada otišao iz sela. Samo su ljudi iz sela čuli kako je svirao. Život u selu je veoma težak, ljudi su ružni i grubi. Sviranje je jedini svijetli trenutak za njih.

Petar voli ženu koja se zove Elsbeta. On misli da dok spava, ne može se voljeti. Bitna rečenica u knjizi je „Ko spava, ne voli“. Zato Petar presta spavati, da može više voljeti Elsbetu.

Na kraju Petar umre jer on ne spava više a brat spavanja je smrt.

Priča je malo čudna ali veoma volim kako je priča pisana. Robert Šnajder koristi stari jezik, svaka rečenica zvoni veoma, veoma lijepo. Može se dobro zamisliti kako je bio život na selu prije sto godina. Šnajder opisuje kako divno Petar svira, to se može takođe dobro zamisliti. „Brat spavanja“ je jedna od najfasciniranija knjiga koju sam ikad čitala.

Lisa, B2

Čitanje

Uvijek je teško da se izabere jednu knjigu. Ja puno čitam, čitanje je za mene kao obsesija, tako volim da čitam.

Jedna od mojih najdražiji knjiga se zove „Viv“ (Vioux). Autor je francuski pisac Henry Troyat. Govori o jednoj djevojčici koja se zove Sylvie, a svi nju zovu „Viv“. Priča se dešava oko 1948-1950. Viv ima 8 godine i živi sa djedom i bakom u selu, a majka živi u Parizu da radi. Otac joj je poginuo u ratu.

Međutim, Vivina majka će ponovo se udati i uskoro Viv će se preseliti kod mame i njenog novog muža.

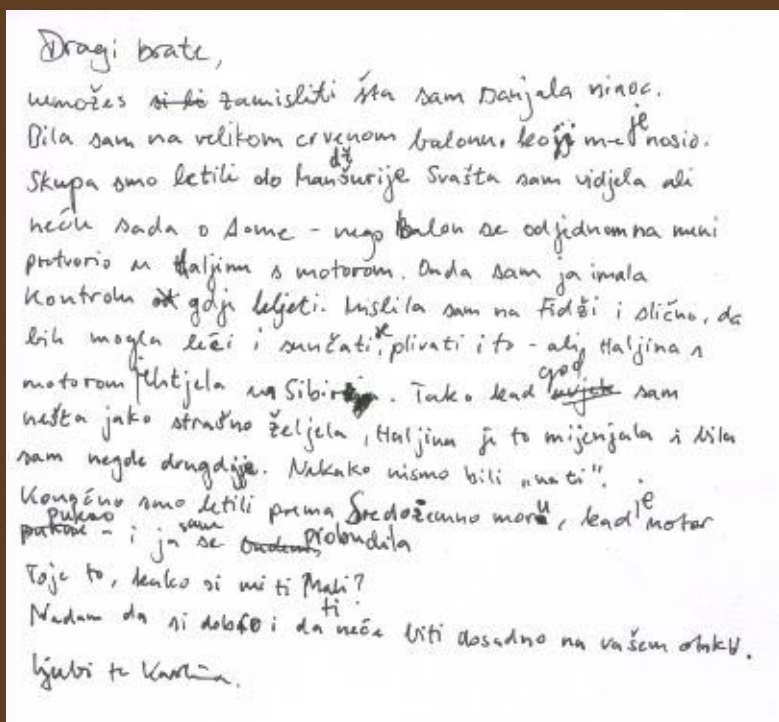
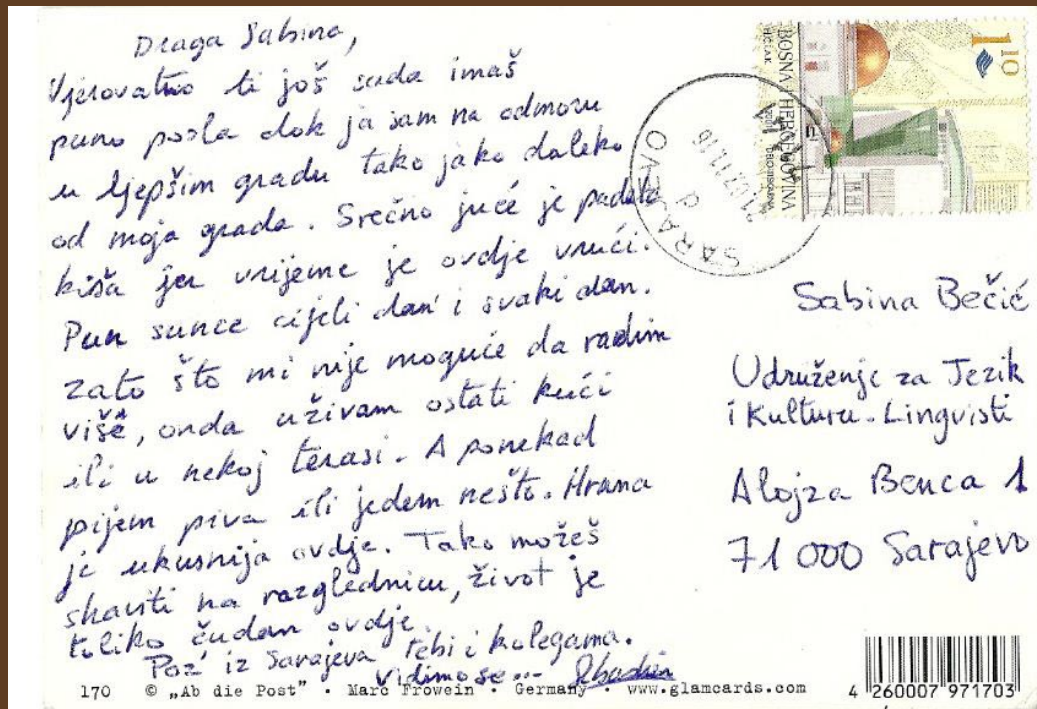
Zbog načina na koji je knjiga napisana, možemo shvatiti kako su djeca razmišljali, kako osjećaju i kroz to mi, čitači, putujemo kroz vremena do vremena kad smo mi bili mali.

To je bila prva knjiga koju sam čitala na francuskom. Lako mi je bilo jer knjiga pokazuje pogled djeteta.

Sarah, B2

letters

Sebastien sent us a postcard. The others brought their homework to class.

Karolina, B1

Poštovani/dragi i drugarice! Telegram

Slava herojima u našoj borbi protiv fašizma
u prošlim godinama.

Borba je počinjala ali nije završila nikad.

Suaga^{se} u zajednoj kooperaciji.
Sudazi

~~Ali~~ Očekivam da vraćam se, ako treba,
da raditi za mirnu državu bez fašističkih činovnika.
~~Uti~~ Ne spava. Ničad zaboravam vas:
Vas i vašu zaboraviti

V.I. Lenin

Peter, B1

Dragi Chris, 107 A South View Rd
Čao! kako si? Šta ima? London, NP 7EX
Nadam se da si dobro... Velika Britanija

Odlično se osjećam

Putovao sam po Bosni, od Mostara
do Sarajeva. Svidjela mi se zemlja,
posebno simpatični ljudi koji su
urijek ponude me hranom i pićem,
kao i pružite pomoć. Želim da i
si ovdje, - ako bi došao, posjetili
bismo mnogo lijepa mjesta, na primjer
gradove kao što su Jajce, Travnik,
Mostar i Sarajevo. Sarajevski filmski
festival će početi u petak pa
sam imo mnogo uzbuđenja u tom gradu.
Nadam se da mogu ići na filmove,
posebno želim gledati filmove o
životu u Bosni za vrijeme rata
i porije rata. Čujem da će
prikazati film koji je režirala od
šegha kamerica o opsadi Sarajeva.
Ja ću ti reći sve o filmu kad
se vidimo za Božić.

Mnogo pozdrava iz Sarajeva!

Maria

Maria, B1

Read about what the A2 students think on male and female household jobs.

Slažen se samo na ovo: Postoje posebni poslovi. Ali nisu specifični muški ili ženski. Poslovi nemaju red. Jeste samo jedan poslovi samo žene mogu postići. I biti trudne i postići radanje.

Christine

Jeanne

Ja mislim da nema muški i ženski poslovi. To je dobro kada ljudi rade šta oni više vole, ili kada muš i žena mogu raditi zajedno. Na primer oni mogu kuhati zajedno.

Ja mislim da ne postoje muški ni ženski poslovi. To je samo glupi kliše. Neki muškarce veoma vole ići u kupovinu ali neki to mrze. I neke žene također veoma vole ići u kupovinu ali neke to mrze.

Ja naprimjer mrzim usisati. Ali moj prijatelj voli usisati i oprati veš. Ja veoma volim kuhati, moja sestra to mrzi ali moj otac to voli također. On je savršeni kuhar. Moja majka ne voli kuhati, ona samo voli odmarati se i kadkada ona radi u vrtu. Ona mrzi ići u kupovinu ali moj otac to voli.

Zato ~~to~~ mislim da ne postoje muški ni ženski poslovi.

Silke

modern times

Correspondents of the Dnevni satir and their fresh misinformations

Zastoj na putu omiljena destinacija Nijemaca

Pred početak sezone godišnjih odmora ADAC je otkrio gdje će Nijemci provesti veći dio svog odmora – u zastoju. Zato što godišnji odmor u tri njemačke pokrajine počinje u isto vrijeme, ADAC je najavio zastoje duge 2000km.

Zastoj je za mnoge ljude savršena destinacija. Naprimjer, Gertrudi H., domaćici, se sviđa što je jako čisto na putu. Rekla je da je u Španiji doživjela sasvim drugačije stvari.

Jurgen A, učitelj, cijeni pouzdanost u zastoju; svejedno koji zastoj da izabereš, kvalitet je uvijek isti. Nekim ljudima se također sviđa što nema puno stranaca u zastoju. Osim toga, mnogim putnicima se sviđa usporavanje života u zastoju. Bez žurbe se može uživati u pogledu i konačno upoznati partnera i djecu.

Franziska, C1

Senzacija iz stomatologije

Senzacionalna vijest za sve osobe koje se godinama bore sa paradonzom - američki zubar, profesor Džon Tosk (John Tusk) je izmislio najnoviju metodu borbe s ovom užasnom bolešću. „Svi znamo kako izgledaju usta puna gubitaka - rekao nam je profesor. Danas strašan osmijeh i psihička nelagoda bolesnima odlazi u prošlost“.

Najnoviji način liječenja koji je genijalni zubar izmislio počiva na vađenju svih zuba jadnog bolesnika.

„Moja ideja ne samo liječi bolesne zube, nego i sprečava druge probleme“, argumentirao je zubar.

Nova metoda je 100 % efikasna kad su svi zubi izvađeni ne morate se brinuti o plombama, rupama, zuboboljama ili karijesu. A šta je najvažnije - taj jedan kratak zahvat je tvoj zadnji sastanak sa zubarom. Nikad više zvuka vrtla i ukusa plombe? - zvuči kao iz raja.

Jedina nuspojava inovativnog zahvata su nesvakodnevno krvarenje iz zubnog mesa i teškoće sa jedenjem. Profesor Tork radi također na tome

Joanna, C1

the culture of living

During the two weeks of Summer School, students learned about our language, culture and customs, tried our food, some even bravely tried to make pies, and then they shared some recipes from their countries. Dobar tek i prijatno!

Bečka šnicla za dvije osobe

Potrebni sastojci:

- brašno
- jaja
- mrvice
- so i biber
- teleća šnicla
- mast i puter

Prvo istučemo šnicle. Zatim umutimo jaja i pripremimo brašno i mrvice u posebne tanjire. Posolimo i pobiberimo šnicle. Dodamo mast u tavu i ugrijemo mast. Uzmemo šnicle i stavimo u brašno, zatim u jaja te u mrvice. Na kraju stavimo šnicle u tavu i pržimo pet minuta i povremeno okrenemo. Serviramo sa krompir salatam i komadićem limuna.

Pojesti! Prijatno!

Hannes, A1

Mađarska gulaš čorba

Potrebni sastojci:

- jedna kila teletine
- dvije mrkve
- dva krompira
- jedan crveni luk
- sol, biber, paprika, kumin

Priprema:

1. Grijati malo ulja i dodati sitno isjeckani crveni luk.
2. Dodati papriku i teletinu. Grijati tri minute.
3. Dodati vodu i čekati da proključa.
4. Dodati povrće i začine po želji.
5. Miješati i čekati dva sata.

Servirati! Prijatno!

Milan, A1

Nizozemske palačinke

Potrebni sastojci:

- 4 jaja
- jedna banana
- 0,5 l mlijeka
- 200g brašna
- 30g šećera
- 50g maslaca

Priprema:

Miješati jaja i mlijeko i brašno i šećer. Staviti malo maslaca u tavu. Na kraju dodati sitno isjeckanu jednu bananu. Peći smjesu i bananu. Servirati sa nutelom ili sladoledom.

Pojesti! Prijatno!

Edwin, A1

Kajgana u irskom pubu

Uzmem četiri jaja, mlijeko, puter, žuti sir, sol i biber. Izmiješam četiri jaja u zdjeli, dodam puter, biber, sol i onda opet sve izmiješam.

Onda to ugrijem u mikrovalnoj.

Poslije dvije minute dodam i mlijeko i žuti sir.

Onda opet sve izmiješam.

Poslije šezdeset sekundi jelo je gotovo.

Onda idem jesti.

Patrick, A1

Juha od kiselog kupusa / zelja

Sastojci:

½ kg naribanog kiselog kupusa

½ kg krumpira

Voda

Sol po potrebi

Dobro oprati kiseli kupus, promijeniti barem tri vode. Ako ste kiseli kupus kupili, u tom slučaju promijeniti vodu još više puta i upotrijebiti više krumpira.

Kupus staviti u lonac vode, dodati sol po potrebi i kuhati oko 45 minuta.

Oguliti krumpir, staviti ga u lonac vode, dodati sol po potrebi i kuhati.

Od kuhanog krumpira napraviti pire i staviti ga u kupus te pustiti da se još malo kuha.

Po potrebi dodati malo topljenog maslaca i promješati. Na farmama se kao zaprška često dodaje topljena svinjska masnoća sa čvarcima.

Servira se toplo kao doručak, ručak ili večera. Uz tanjur kiselog kupusa može se servirati kruh, grah, kubašica ili tzv. žganci za koje postoji nekoliko recepata (ovisi o tome koje brašno se upotrebljava).

Nina, C1

Pita od jabuka

- 675g jabuka
- kora i sok limuna
- 1 kašika cimeta
- 100g šećera
- umućeno jaje
- 25g maslaca
- 675g testa za pitu

1. Zagrejte rernu na 180 stepeni.

2. Isecite jabuke na četvrtine, ogulite ih i isecite na kriške. Stavite kriške u veliku činiju. Poprskajte kriške korom i sokom od limuna. Dodajte šećer i dobro promešajte.

3. Premažite tepsiju za pitu umućenim jajima. Stavite jabuke u tepsiju i obeležite ih tačkicama maslaca.

4. Poprskajte dasku brašnom. Rolajte testo oklagijom. Stavite testo u tepsiju i podignite ga oko 1 cm iznad tepsije.

5. Podignite uz rub i pritiskajte palcem uz rub tepsije.

6. Isecite tri rupe na vrhu zbog pare.

7. Premažite testo umućenim jajima i pecite 35-40 minuta dok jabuke ne budu meke i testo zlatno. Servirajte sa sladoledom od vanile ili „Cheddar“ sirom.

Elizabeth, C1

What are we doing?

A2 students prepared some sports riddles. Can you guess it? (Emilio, Jeanne, Nir, Silke, Tamara)

Moj sport nije napet. ~~Osvajanje~~^{OSVAJANJE} osvaja se poena treba koristiti lopticu. Ali ova loptica može ploviti u zraku, nije toliko brza. Ona ima petu.
~~Igrač treba da~~^{IGRAČ} ~~ima~~^{IMA} jaku udaricu.
 Igrač ne treba ~~imati~~^{IMATI} jaku udaricu.
 vlasati jako

Ovaj sport je jednostavan
 • Trebaš biti u formi
 • Ovaj sport nije skup.
 • A trebaš patike
 • Ovaj sport nema pravila.

Za ovaj sport ne treba igralište
 Za ovaj sport ne treba lopta
 Za ovaj sport ne treba mreža
 Za ovaj sport ne trebaju patike
 Za ovaj sport ne treba trenerka

Moj omiljeni sport
 Da baviš se mojom omiljenim sportom samo trebaš imati ~~stvari~~^{stvari}. Trebaš specijalne cipele i udobne hlače. Ne trebaš tim ni igralište ni lopta. Ali trebaš ogledalo, ~~stvari~~^{stvari} i parket. Da baviš se mojom sportom veoma trebaš odlična muzika!

Za ~~ovaj~~^{ovaj} sport trebaš cipele. Trebaš biti u formi. ~~Ako nisi bio se bavio ili~~
~~bašavao ovim sportom, moraš imati vodiča.~~
 Kod ovog sporta se ~~smočkraši~~^{smočkraši} smočkraši. ~~Možeš baviti se s ovim sportom samo vani.~~
 Možeš baviti se ~~ovim~~^{ovim} sportom samo vani.
 Samo možeš baviti se ovim sportom ljeti, ali ipak meni je više hladno kad ~~se~~^{se} ~~bavim~~^{bavim}.

everyday life

Task: answer questions role-playing a job interview.

Recite nam nešto o sebi?
Ja sam Pearlly Hadžiomerović. Imam
43 godine. Ja sam oženjen a imam
jednu kćerku.

Gdje ste do sada radili?
Nakon diplomiranja sam radila u
društvu za osiguranje. Tamo sam
radila ^{aktivno} za 3 godine. Poslije do sada
sam radila na sudu.

Šta ste najbolje uradili?
Ja sam dobra stenografica zato sam
brzo. I znam engleski.

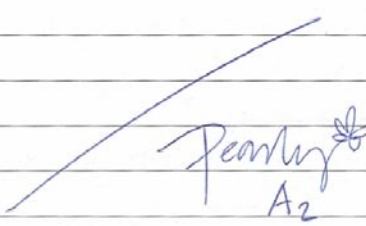
Koje su vaše mane/vrline?
Moj mane možda je praviti kafu,
zato ne pijem kafu.
Moj vrline je moj znanje u
stenografiju.

Šta želite raditi u ovoj firmi?
Najviše želim raditi u odjelu za
međunarodni

Zašto ste napustili posljednji posao?
Ja sam željela raditi s engleskim
jezikom.

Kada možete početi?
Ja mogu početi slijedeći tjedan.

Imate li pitanja?
Da Koliko je početna plata?

— Recite nam nešto o sebi?

Ja sam telekomunikacijski inženjer.
Imam iskustvo za 8 godine. Sada,
živim u Sarajevu, ali mogu se
preseliti.

— Šta ste najbolje uradili?

Razvijatio software za 3G sistemi.

— Gdje se do sada radili?

Radio za tri internacionalni kompani,
Ericsson, Motorola i Nokia.

— Koje su vaše mane/vrline?

Mogu raditi samostalan, ali nije
u vikendu.

— Šta želite raditi u ovoj firmi?

Želim biti manager za ~~inženjere~~
inženjeri u Sarajevu.

— Zašto ste napustiti posljednji posao?
Moj company stečajno, bankrotirano

— Kada možete početi?

Odmah.

— Imate li pitanja?

Nemam.

Ahmet, A2

grammatical topics

prepositions

Judith

Jakove, želiš li doći k meni?
Želim kuhati ^(+Akk) za moje prijatelje
danas u sedam sati. ~~čas~~
Da li znaš kako ~~iti~~ ^{naći} u moj stan?
Uzmi tramvaj broji 3 - sidi
preko BBI. Idi pravo. Kad vidiš
poznati stomatolog na prvoj
razskrsnici ~~skreni~~ skreni desno. Ide
pravo opet. Skreni krću ulicu
na ~~desno~~ ^{desno}. Idi pravo i na
krajn ulicu skreni lijevo.
To je Arde Jesučice. Ide pravo
i na uglu nađe se moja ~~kuća~~ ^{kuća}.

Judith, A2

***

U/na ~ accusative/locative

19.07.
Večeras idemo na koncert koji se nalazi na trgu na Bašaršiji - sutra možda idemo u kino ili u pozorište da gledamo filmove. Pa, sutra je sutra. Sad, nadam se da idemo jesti nešto u restoran, u buregdžinicu, u pekaru... Svejedno mi je! Samo hoću da jedem negdje u gradu. A zatim, kad koncert završi, možda idemo u kafić. Ne brini se! Neću spavati večeras u kafiću ~~ne više~~ ⁿⁱ na ulici. ~~Idi~~ ^{Idi} u kući na planinu na Vratniku. A sutra ujutro neću biti u krevetu nego u centru za mlade. Volim biti na odmoru u Sarajevu.

Sebastien, B1

***

Writing dates

Rođena sam sedamnaestog oktobra hiljadu devetsto sedamdeset devete godine u Singenu (Njemačkoj). Moj otac je iz Überlingena a moja majka je rođena iz Bijeljine. Imam jednog brata, koji se zove Armin. Armin ima 40 godina. On živi kao i ja u Neuhausenu (Švicarskoj). Osnovnu školu sam završila dvadeset petog jula hiljadu devetsto devedeset prve godine u ~~Radolfzellu~~ ^{Singenu} (Njemačkoj) a srednju školu sam završila dvije hiljadite. Posle toga sam pet godina studirala. Od dvije hiljade i pete godine ja radim u školi i predajem matematiku, fiziku, hemiju, informatiku i biologiju.

W

Nadja, B2

Sibylla

Rođena sam četvrtog novembra hiljadu
devetsto sedamdeset devete godine u
Wolfsburgu. Moja ~~matka~~ majka je
rođena u Hannoveru, i otac ~~mi~~ je
rođen u Steyerbergu. Imam ~~jedan~~ jednog
brata koji ~~je~~ ima trideset i dvije
godine. Moj brat živi sa svojom
porodicom u Leipzigu. Ima ¹⁷
malu kćerku koja ima dvije godine.
Završila sam fakultet kao magistra
književnosti u početku ^u dvije ^{godine} lustrade i sedme

Sibylla, B2

***

svoj, a, e

Moj / Moja / Moje

Ja sam vladarka sveta.

Kada probudem u svom krevetu,
trijam svoje oči. Znam da mirli^v
dat trija^v svoje oči, ali i to su moje.
n^{ju}to

Mama uvijek kaže da joj ~~je~~ boli svoja
glava, ali sigurna sam da zna:
joj boli MOJA glava. Odlučila sam
dazvoliti ljudima da koriste "moj,
moja, moje" kada pričaju o stvarima,
koji su zapravo moji, zato što tako
imam garanciju da svi brine o mojim
stvarima.

Melina, B1

***

Describing

Moj lik

Moj lik se zove Amir Hadžić. Amir je crnac i također ima onu kasu. Ubilo ima plavu kasu ali on ju oboji jer druga djeca u školi su ga uvijek ismijavala. Amir nije nemalo teki život; a ga nema još. Kao djetete on je bio veoma miran i stidljiv. Kao momak je više volio slikati ili filozofirati sa svojim jedinim prijateljom od dječići. Amir je htio studirati umjetnost ali svoji roditelji su bili jako siromašni i rekli su da on mora studirati pravo, zato što Amir je vrlo volio svoje roditelje, on je pristao. Ali mrzio je ~~se~~ studij i on je mislio da pravo je jako, jako dosadno. * Mada je ^{bio} talentirani slikar, kao pravnik je redije bio netačan i spor. Osim toga su puno ljudi ga diskriminirali. Najprije je bio tužan i ljut stoga ali onda mislio je da treba se promijeniti. Sada je veoma strog i neljubazan i on ima ~~bradu~~ bradu tako da liči na Adolfa Hitlera. Amir se smija ili se smijajući samo rijetko, a često je nestojiv. Ali ponekad ~~slika~~ slika još i onda sanja o različitom životu.

Tamara, A2

***

Future II

Ako budeš pušio prvu cigaretu,
željet želit čiš pušiti drugu

Ako budeš pušio drugu,
čiš se naviknuti pušiti

Ako budeš se naviknuo pušiti
pušit čiš ~~čiš~~ ~~pušiti~~ ~~pušiti~~ više i više

Ako budeš pušio ^{vise} ~~čiš~~ i ~~čiš~~ više
čiš čič zaustaviti

Ako budeš zaustavio
Ne puši prvu cigaretu

Ako prestaneš pušiti,
zaršto si uopće pušio
prvu cigaretu?!

Roselyne, B2

Jacqueline Sutoki

Futur II

Ako budem brala cojeće,
stavit ču ih na vazu.

Ako budem pumila flašu,
dat ču je našem prijatelju.

Ako budete išli na planinu,
odsjetk čete se u malom hotelu.

Ako budemo čitali ugovor,
možda mač čemo neke greške.

Ako budem transportovali robu,
popst ču pivo.

Jacqueline, B2

***

Sviđaš mi se, sviđam ti se

Deset stvari koji sviđaju mi se
kod ~~moj~~ mom tati

- 1 sviđa mi se da ima lepi veliki nos
- 2 sviđa mi se njegov duboki glas
- 3 sviđa mi se da nikad ^{ne} rluva kada
mljackam
- 4 sviđa mi se da voli koncerte
- 5 sviđa mi se da ~~može~~ ^{može} puho jesti
- 6 sviđaju mi se njegove ideje
- 7 sviđa mi se da umije praviti
palačinke
- 8 sviđa mi se da se mi sviđa
- 9 sviđaju mi se njegove duge
trepanice
- 10 sviđa mi se da sviđam mu
se
- 11 sviđa mi se da sada imam
dovoljna riječnica

Melina, B1

short stories

On the last day, A1 level students presented their short stories modelled upon David Albahari's *Osam malih priča o mojoj ženi*.

Moj muž gleda futbal.
Ja sam u kuhinji. Ja kuham večeru.
Moj muž pita: "Da li imamo piva?"
Ja odgovorim: "Ne, nemamo piva."
Moj muž pita: "Šta kuhaš?"
"Ja kuham bosanski lonac."
Moj muž ~~ne~~ je ^{ne} zadovoljan: "Ja sam gledam, ali ja ne volim bosanski lonac. Ja volim čevapè."
Ja sam ljuta: "Ti si ~~be~~ barbaran! Neću kuhati! Ronaldo će kuhati tvoju večeru!"
Moj muž večera u restoranu.

Olga

BICIKL

Istinita priča

Kupio sam bicikl i onda preselio sam u Belgiju.
Dva mjeseca kasnije neko je ukradio moj bicikl.
Jebiga - kazao sam i kupio sam drugi bicikl.
Ne sam ^{koristio} ga ~~je~~ tri godine. Imao sam auto a išao sam u grad vozom.
Onda preselio sam u Sarajevo i želio sam registrirati moje auto ali ^{morao} mogao sam čekati dva mjeseca.
Počinjao sam koristiti moj bicikl. Dva mjeseca kasnije neko je došao ~~do~~ moje kuće i ukradio moj bicikl. Što mogu reći? Jebiga.
Kupit ću još jedan bicikl i molit ću sve bogove u Bosni~~a~~ i Hercegovini...

Milan

Govore li muškarci o osjećajima??

Ana telefonira s mužem. On se zove Igor. Ana je kod kuće. Igor je u kafani sa prijateljima.

Ana se oprostila od Igora, ali iznenada želi pitati kada će doći kući. Zato Ana ne spusti slušalicu. Ali Igor misli da je spustio slušalicu i kaže prijateljima: „Ana je jako lijena i neuredna. Ona je velika svinja. ne želim više živjeti sa Anom. Nepažljiva je. Ja sam vrlo nesretan.“

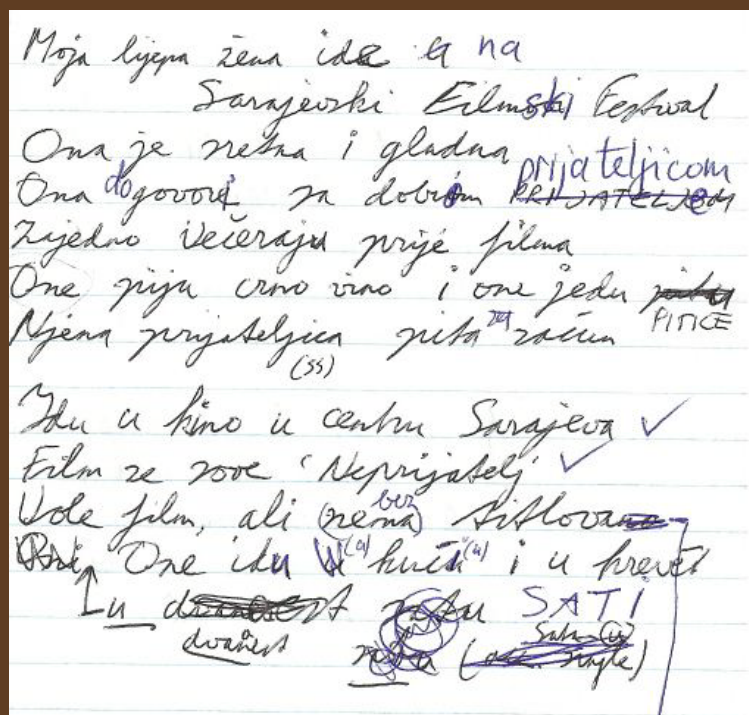
Ana je čula sve što je Igor rekao svojim prijateljima.

Angelika

Ujutro sam se probudio i bio sam gladan. Ja sam osjetio slatki miris bosanske kuhinje. Moja draga žena i fina svastika su sjedile već u kuhinji. Doručak je bio pripremljen. Mi smo doručkovali. Bilo je mirišljave kafe, slatkih mafina i toplih perca. Moja žena je govorila bosanski jezik i ona je pitala da li volim bosansku kuhinju. Pitanje nije bilo potrebno jer ja sam jako puno jeo u prošle dvije sedmice. Na njeno pitanje ja sam odgovorio: Bosanska kuhinja je smrad! Moja žena i svastika su me gledale sa velikim očima. Znao sam, rečenica nije bila dobra. Aha! Nije smrad!

Bosanska kuhinja je smrt po moju zdravu liniju. I svi smo se smijali.

Hannes

Moja lijepa žena ide sa na
Sarajevski Filmski Festival
Ona je netra i gladna prijateljicom
Ona dogovori sa dobrom prijateljicom
Zajedno večeraju prije filma
One piju crno vino i one jedu pite
Njena prijateljica pita začin PIRICE
(SS)
Idu u kino u centru Sarajeva ✓
Film se zove 'Neprijatelj' ✓
Vole film, ali nema siflova
One idu u kuhinju i u krevet
Lu ~~dođet~~ SATI
dođet (last night)

Edwin

Homework Redemption

On the topic of genetically modified food, Sebastien wrote a whole satire! After this, Sabina forgave him all the unwritten homeworks and some missed classes. Here is the text with some corrections:

Svaka čast!

Raj paradajza (Satira za tri paradajza i jednu malu tikvu)

***

Čin I

*

Ljeto 2011, ranije ujutro dođu dva paradajza na pijacu u Travniku u Bosni. Hitro oni legnu između drugog povrća i voća i počnu da raspravljaju zajedno.

Paradajz 1 : Drago mi je ! Odakle si ti a kako je bilo tvoje putovanje ?

Paradajz 2 : Hej, zdravo druže ! Ja sam došao sinoć avionom iz Francuske. Već osjećam se divno ovdje na Balkanu nego ne znam tačno gdje smo. A ti, odakle dolaziš ?

Paradajz 1 : Dolazim iz Južne Amerike, brodom. Dvije sedmice na moru. Ali ne brini se, sada zbog novih genetskih izmišljanja imamo jedan gen više od jastoga. Zato nemamo morsku bolest i još smo više crveni. Pa, ti izgledaš jutros baš ljep isto.

Paradajz 2 : Hvala na komplimentu. Treba da znaš da otkad naši francuski kemičari i najpametniji naučnici dodaju nama karmina još od našeg prvog dana. A zato uvijek ostanemo crvneni. Tako je dobri duh u Francuskoj. Ali, Dvije cijele sedmice na brodu je dugo, zar ne ?

Paradajz 1 : To je istina. Međutim nismo stariji nego osam ili deset dana pri utovaru, i nismo veći od jedne šlive i još isto zeleni kao kupus. Zato treba nama ovo vrijeme. Najzad treba nam samo četiri sedmice da budemo zreli .

Paradajz 2 : Razumijem. Mlađi si, jer već imam dva mjeseca. Ali znaš li da ne treba nama više zemlja da rastemo ? Cijeli život ostajemo izvan zemlje. A skoro bit ćemo klonirani. Zatim bit ćemo svi istovetni ; ista boja, isti oblik i format. To je francuska jednakost kakvu svi sanjaju...

***

Čin II

*

Mala crnija tikva se pojavi.

Paradajz 1 : Na kraju, mi smo zapadno povrće i voće i i bit ćemo uvijek najbolje od svijeta !

Paradajz 2 : Stvarno ! Vidi kako pravimo utisak a na primjer, kako loše izgleda ova mala tikva tamo.

Paradajz 1 : Ona je sigurno iz Švedske gdje ljudi više ne žele nove biološke tehnologije za proizvodnju, inače iz siromašne zemlje kao Grčka a ona je dobila sunčanicu ili nije imala dosta vode da već se skori isto...

Mala Tikva : Čekajte. Čekajte. Paradajzice ! Nisam nikakva mršva tikva kako mislite. Ja sam brazilski paradajz. Pokazujem vam novo rađanje budućnosti...

Paradajz 1 : Pa ! Šta je bilo s tobom ? Šta su oni radili na tebi ?

Mala Tikva : Ja sam paradajz od pola kile jer sam ukršten sa lubenicom da imam najbrži rast bez košpica. Posle jednog mjeseca na suncu spremni smo za polazak kroz Svijet. U Brazilu paradajzi imaju veštačko sunce tokom noći. Mogu ostati šest mjeseci u frižideru a da se ne pokvari . Na kraju ljudi mogu me probirati kao naranče ako žele.

Paradajz 1 : Odlično ! Odlično !

Mala Tikva : Izvini. Ali mislim da se neće proizvoditi dugo paradajzi kao vi. Masovna proizvodnja je počela u Brazilu a moguće je kupiti brazilski paradajz svuda i u svakoj sezoni.

Paradajz 2 : Možda. Svejedno mi je ! Vidite kako izgleda lokalno povrće i voće. Ono je premaleno, bolesno ..

(udaljeniji glas) « Novo, novo ! Ovdje se prodaje kubični paradajz iz Kine. Ovi se postroje bez problema u frižideru kao knjige na polici . Izvolite Gospodo... »

* * *

Čin III

*

Mali crnogorski paradajz se probudi polako.

Paradajz 3 : Čekajte Druže ! Mislim da griješite. Nepotrebno je biti, najcrniji, najveći, najmlađi, najljepši ako na kraju nemate ukus paradajza. Zato siguran sam da ostarćete dugo tu na štandu. A možda puno vremena zato što ne možete se pokvariti. Da li je to vaš raj budućnosti ?

Paradajz 1 : Pa ko si ti da tako pričaš nama ?

Paradajz 3 : Ja sam crnogorski paradajz, lokalna grada i zreo sam daleko od naučnika i njihovih genetskih eksperimenata. Samo zreo sam polako, jako polako. To je jedinstvena nauka u Crnoj Gori ! A moj raj je završiti svoj život sa krastavcima u nekoj salati nego biti najprekrasniji paradajz svijeta.

Na kraju, crnogorski paradajz je došao do svojeg raja a zapravo strani paradajz još sada čeka na štandu...

* * *

KRAJ

*

Sebastien, B1

for the end

The school was organised by:

Anel Hrnjić, application process and correspondence

Merima Dervišić, logistics and schedule

Sandra Zlotrg, keeping an eye on everything and grammar teacher

Sabina Bečić, conversation teacher and workshop facilitator

Jakov Čaušević, grammar and conversation teacher, Cyrillic script workshop facilitator

Nihada Lubovac, grammar teacher and literature workshop facilitator

Senada Bajrović and Džemal Hurić, folklore dancing workshop facilitators

Aida, Semir, Dario, Đermana, Bjanka, support

We congratulate all the students who finished the School,

Linguists

